NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2019/758

ze dne 31. ledna 2019,

kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o regulační technické normy pro minimální opatření a druh dalších opatření, která musí úvěrové a finanční instituce přijmout ke zmírnění rizika praní peněz a financování terorismu v některých třetích zemích

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES, ([1]) a zejména na čl. 45 odst. 7 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Úvěrové instituce a finanční instituce mají povinnost určit, posoudit a řídit riziko praní peněz a financování terorismu, jemuž jsou vystaveny, zejména když zřídí pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky ve třetích zemích, nebo proto, že zvažují, zda tyto pobočky či podniky ve třetích zemích zřizovat. Proto směrnice (EU) 2015/849 zavádí normy pro účinné posuzování a řízení rizika praní peněz a financování terorismu na úrovni skupin.

(2) Jednotné provádění skupinových strategií a postupů zaměřených na boj proti praní peněz a financování terorismu je klíčové pro důkladné a účinné řízení rizika praní peněz a financování terorismu v rámci skupiny.

(3) Existují však okolnosti, kdy skupina provozuje pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky ve třetí zemi, jejíž právo provádění skupinových strategií a postupů zaměřených na boj proti praní peněz a financování terorismu nedovoluje. Jedná se například o situace, kdy právní předpisy třetí země týkající se ochrany údajů nebo zachování bankovního tajemství omezují schopnost skupiny získávat přístup k informacím týkajícím se klientů poboček nebo většinově vlastněných dceřiných podniků ve třetí zemi, zpracovávat tyto informace a vyměňovat je.

(4) Za těchto okolností a v situacích, kdy je narušena schopnost příslušných orgánů účinně dohlížet na to, jak skupina splňuje požadavky směrnice (EU) 2015/849, protože příslušné orgány nemají přístup k relevantním informacím, které jsou v držení poboček nebo většinově vlastněných dceřiných podniků ve třetích zemích, jsou požadovány další strategie a postupy k účinnému řízení rizika praní peněz a financování terorismu. Tyto další strategie a postupy mohou zahrnovat získání souhlasu od klientů, který může sloužit k překonání některých právních překážek, pokud jde o provádění skupinových strategií a postupů zaměřených na boj proti praní peněz a financování terorismu ve třetích zemích, v nichž jsou jiné možnosti omezené.

(5) Potřeba zajistit jednotnou reakci na úrovni Unie na právní překážky při provádění skupinových strategií a postupů odůvodňuje zavedení zvláštních, minimálních opatření, která by úvěrové a finanční instituce měly být povinny v těchto situacích přijmout. Tyto další strategie a postupy by však měly být založené na posouzení rizik.

(6) Úvěrové a finanční instituce by měly být schopny prokázat svému příslušnému orgánu, že rozsah jimi přijatých dalších opatření je přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu. Pokud se ale příslušný orgán domnívá,

([1]) Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73.

že další opatření, která úvěrová nebo finanční instituce přijala, jsou k řízení tohoto rizika nedostatečná, tento orgán by měl mít možnost nařídit dané úvěrové nebo finanční instituci, aby přijala specifická opatření, kterými zajistí dodržování svých závazků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

(7) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010, ([2]) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ([3]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([4]) zmocňují Evropský orgán pro bankovnictví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy k vydání společných pokynů pro zajištění společného, důsledného a jednotného uplatňování práva Unie. Při plnění požadavků tohoto nařízení by úvěrové a finanční instituce měly zohlednit společné pokyny vydané v souladu s článkem 17 a s čl. 18 odst. 4 směrnice (EU) 2015/849 o zjednodušené a zesílené hloubkové kontrole klienta a o faktorech, které by úvěrové a finanční instituce měly zohlednit při posuzování rizika praní peněz a financování terorismu souvisejícího s jednotlivými obchodními vztahy a příležitostnými transakcemi, a měly by vynaložit veškeré úsilí, aby tyto pokyny dodržely.

(8) Ustanoveními tohoto nařízení by neměla být dotčena povinnost příslušných orgánů domovského členského státu uskutečňovat další opatření v oblasti dozoru v souladu s čl. 45 odst. 5 směrnice (EU) 2015/849 v případech, kdy se uplatňování dalších opatření stanovených tímto nařízením ukáže jako nedostatečné.

(9) Ustanoveními tohoto nařízení by rovněž neměla být dotčena zesílená opatření hloubkové kontroly, která jsou úvěrové a finanční instituce povinny přijmout při jednání s fyzickými osobami nebo právními subjekty usazenými v zemích, které Komise označila za vysoce rizikové podle článku 9 směrnice (EU) 2015/849.

(10) Úvěrové a finanční instituce by měly mít k dispozici dostatek času na úpravu svých strategií a postupů v souladu s požadavky tohoto nařízení. Za tímto účelem je vhodné, aby bylo uplatňování tohoto nařízení odloženo o tři měsíce ode dne vstupu v platnost.

(11) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které vypracovaly evropské orgány dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a které byly předloženy Komisi.

(12) Evropské orgány dohledu uskutečnily otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzovaly potenciální související náklady a přínosy a požádaly o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovnictví zřízenou podle článku 37 nařízení (EU) č. 1093/2010,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení stanoví soubor dalších opatření, včetně minimálních opatření, která musí úvěrové a finanční instituce přijmout za účelem účinného řízení rizika praní peněz a financování terorismu, pokud právo třetí země nedovoluje provádění skupinových strategií a postupů uvedených v čl. 45 odst. 1 a 3 směrnice (EU) 2015/849 na úrovni poboček nebo většinově vlastněných dceřiných podniků, které jsou součástí dané skupiny a jsou usazené v dotčené třetí zemi.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

Článek 2

Obecné povinnosti pro každou třetí zemi

Úvěrové a finanční instituce musí pro každou třetí zemi, ve které zřídily pobočku nebo jsou většinovým vlastníkem dceřiného podniku, alespoň:

a) posoudit riziko praní peněz a financování terorismu pro svou skupinu, zaznamenat toto posouzení, průběžně ho aktualizovat a uchovat ho, aby bylo možné ho sdílet s jejich příslušným orgánem;

b) zajistit, aby riziko uvedené v písmenu a) bylo odpovídajícím způsobem zohledněno v jejich skupinových strategiích a postupech zaměřených na boj proti praní peněz a financování terorismu;

c) získat souhlas vrcholného vedení na úrovni skupiny s posouzením rizik uvedeným v písmenu a) a se skupinovými strategiemi a postupy zaměřenými na boj proti praní peněz a financování terorismu uvedenými v písmenu b);

d) poskytnout cílenou odbornou přípravu příslušným zaměstnancům v dotčené třetí zemi, která jim umožní stanovit ukazatele rizika praní peněz a financování terorismu, a zajistit, aby tato příprava byla účinná.

Článek 3

Individuální posouzení rizik

1. Pokud právo třetí země zakazuje nebo omezuje uplatňování strategií a postupů, které jsou nezbytné k přiměřenému určení a posouzení rizika praní peněz a financování terorismu spojeného s obchodním vztahem nebo příležitostnou transakcí, na základě omezení přístupu k relevantním informacím o klientech a o skutečném vlastnictví nebo na základě omezení týkajících se použití těchto informací pro účely hloubkové kontroly klienta, úvěrové nebo finanční instituce alespoň:

a) oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 28 kalendářních dnů po určení třetí země:

   i) název dotčené třetí země;

   ii) jak provádění práva třetí země zakazuje nebo omezuje uplatňování strategií a postupů, které jsou nezbytné k určení a posouzení rizika praní peněz a financování terorismu spojeného s klientem;

b) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, určily, zda je možné použít souhlas jejich klientů a případně skutečných vlastníků jejich klientů k právnímu překonání omezení nebo zákazů uvedených v písm. a) bodě ii);

c) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, požadovaly po svých klientech a případně skutečných vlastnících svých klientů vyjádření souhlasu s překonáním omezení či zákazů uvedených v písm. a) bodě ii) v rozsahu, který je slučitelný s právem dotčené třetí země.

2. Pokud není souhlas uvedený v odst. 1 písm. c) možný, přijmou úvěrové a finanční instituce za účelem řízení rizika praní peněz a financování terorismu vedle svých standardních opatření proti praní peněz a financování terorismu další opatření.

Tato další opatření zahrnují další opatření stanovené v čl. 8 písm. c) a jedno nebo více z opatření stanovených v písmenech a), b), d), e) a f) uvedeného článku.

Pokud nemůže úvěrová nebo finanční instituce účinně řídit riziko praní peněz a financování terorismu tím, že uplatní opatření uvedená v odstavcích 1 a 2:

a) zajistí, aby pobočka nebo většinově vlastněný dceřiný podnik ukončily obchodní vztah;

b) zajistí, aby pobočka nebo většinově vlastněný dceřiný podnik neprováděly tuto příležitostnou transakci;

c) ukončí některé nebo všechny operace poskytované svojí pobočkou nebo většinově vlastněným dceřiným podnikem usazenými v dotčené třetí zemi.

3. Úvěrové a finanční instituce stanoví rozsah dalších opatření uvedených v odstavcích 2 a 3 při zohlednění míry rizika a jsou schopny prokázat svému příslušnému orgánu, že rozsah dalších opatření je přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu.

Článek 4

Sdílení a zpracování údajů o klientech

1. Pokud právo třetí země zakazuje nebo omezuje sdílení či zpracování údajů o klientech pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu v rámci skupiny, úvěrové a finanční instituce alespoň:

a) oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 28 dnů po určení třetí země:

   i) název dotčené třetí země;

   ii) jak provádění práva třetí země zakazuje nebo omezuje sdílení či zpracování údajů o klientech pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu;

b) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, určily, zda je možné použít souhlas jejich klientů a případně skutečných vlastníků jejich klientů k právnímu překonání omezení nebo zákazů uvedených v písm. a) bodě ii);

c) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, požadovaly po svých klientech a případně skutečných vlastnících svých klientů poskytnutí souhlasu s překonáním omezení či zákazů uvedených v písm. a) bodě ii) v rozsahu, který je slučitelný s právem dotčené třetí země.

2. V případech, kdy není souhlas uvedený v odst. 1 písm. c) možný, přijmou úvěrové a finanční instituce za účelem řízení rizika vedle svých standardních opatření proti praní peněz a financování terorismu další opatření. Tato další opatření zahrnují další opatření stanovené v čl. 8 písm. a) nebo další opatření stanovené v písmenu c) uvedeného článku. Pokud je riziko praní peněz a financování terorismu dostatečné, aby vyžadovalo ještě další opatření, uplatní úvěrové a finanční instituce jedno nebo více zbývajících dalších opatření stanovených v čl. 8 písm. a) až c).

3. Pokud nemůže úvěrová nebo finanční instituce účinně řídit riziko praní peněz a financování terorismu tím, že uplatní opatření uvedená v odstavcích 1 a 2, ukončí některé nebo všechny operace poskytované svojí pobočkou a většinově vlastněným dceřiným podnikem usazenými v dotčené třetí zemi.

4. Úvěrové a finanční instituce stanoví rozsah dalších opatření uvedených v odstavcích 2 a 3 při zohlednění míry rizika a jsou schopny prokázat svému příslušnému orgánu, že rozsah dalších opatření je přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu.

Článek 5

Zveřejňování informací týkajících se podezřelých transakcí

1. Pokud právo třetí země zakazuje nebo omezuje sdílení informací uvedených v čl. 33 odst. 1 směrnice (EU) 2015/849 pobočkami a většinově vlastněnými dceřinými podniky usazenými ve třetí zemi s dalšími subjekty v jejich skupině, úvěrové a finanční instituce alespoň:

a) oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 28 dnů po určení třetí země:

   i) název dotčené třetí země;

   ii) jak provádění práva třetí země zakazuje nebo omezuje sdílení či zpracování obsahu informací uvedených v čl. 33 odst. 1 směrnice (EU) 2015/849 a určených pobočkou a většinově vlastněným dceřiným podnikem usazenými ve třetí zemi s dalšími subjekty v jejich skupině;

b) požádají pobočku nebo většinově vlastněný dceřiný podnik o poskytnutí příslušných informací vrcholnému vedení úvěrové nebo finanční instituce, aby bylo schopno posoudit riziko praní peněz a financování terorismu související s provozem této pobočky nebo většinově vlastněného dceřiného podniku a dopad tohoto rizika na skupinu, jako například:

i) počet podezřelých transakcí ohlášených v určitém období;

ii) souhrnné statistické údaje poskytující přehled okolností, které vedly k podezření.

2. Úvěrové a finanční instituce přijmou za účelem řízení rizika vedle svých standardních opatření proti praní peněz a financování terorismu a opatření uvedených v odstavci 1 další opatření.

Tato další opatření zahrnují jedno nebo více z dalších opatření stanovených v čl. 8 písm. a) až c) a g) až i).

3. Pokud úvěrové a finanční instituce nemohou účinně řídit riziko praní peněz a financování terorismu tím, že uplatní opatření uvedená v odstavcích 1 a 2, ukončí některé nebo všechny operace poskytované svojí pobočkou nebo většinově vlastněným dceřiným podnikem usazenými v dotčené třetí zemi.

4. Úvěrové a finanční instituce stanoví rozsah dalších opatření uvedených v odstavcích 2 a 3 při zohlednění míry rizika a jsou schopny prokázat svému příslušnému orgánu, že rozsah dalších opatření je přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu.

Článek 6

Předávání údajů o klientech členským státům

Pokud právo třetí země zakazuje nebo omezuje předávání údajů týkajících se klientů pobočky a většinově vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi členskému státu za účelem dohledu nad bojem proti praní peněz a financování terorismu, úvěrové a finanční instituce alespoň:

a) oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 28 kalendářních dnů po určení třetí země:

i) název dotčené třetí země;

ii) jak provádění práva třetí země zakazuje nebo omezuje předávání údajů týkajících se klientů za účelem dohledu nad bojem proti praní peněz a financování terorismu;

b) provedou rozšířené přezkumy, mimo jiné pokud je to přiměřené riziku praní peněz a financování terorismu souvisejícímu s provozem pobočky nebo většinově vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi, i kontroly na místě nebo nezávislé audity, aby se přesvědčily, že dotčená pobočka nebo většinově vlastněný dceřiný podnik účinně provádí skupinové strategie a postupy a že odpovídajícím způsobem určuje, posuzuje a řídí rizika praní peněz a financování terorismu;

c) poskytnou na požádání výsledky přezkumů uvedených v písmenu b) příslušnému orgánu domovského členského státu;

d) pravidelně žádají pobočku nebo většinově vlastněný dceřiný podnik usazené ve třetí zemi o poskytnutí relevantních informací vrcholnému vedení úvěrové nebo finanční instituce zahrnujících alespoň:

i) počet vysoce rizikových klientů a souhrnné statistické údaje, které poskytují přehled důvodů, proč jsou klienti klasifikováni jako vysoce rizikoví, jako je například status politicky exponované osoby;

ii) počet identifikovaných a ohlášených podezřelých transakcí a souhrnné statistické údaje poskytující přehled okolností, které vedly k podezření;

e) zpřístupní na požádání informace uvedené v písmenu d) příslušnému orgánu domovského členského státu.

Článek 7

Vedení záznamů

1. Pokud právo třetí země zakazuje nebo omezuje uplatňování opatření týkajících se vedení záznamů, která jsou rovnocenná opatřením uvedeným v kapitole V směrnice (EU) 2015/849, úvěrové a finanční instituce alespoň:

a) oznámí příslušnému orgánu domovského členského státu bez zbytečného prodlení a v každém případě nejpozději do 28 dnů po určení třetí země:

   i) název dotčené třetí země;

   ii) jak provádění práva třetí země zakazuje nebo omezuje uplatňování opatření týkajících se vedení záznamů, která jsou rovnocenná opatřením stanoveným ve směrnici (EU) 2015/849;

b) stanoví, zda je možné použít souhlas klienta a případně jeho skutečného vlastníka k právnímu překonání omezení nebo zákazů uvedených v písm. a) bodě ii);

c) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, požadovaly po klientech a případně skutečných vlastnících svých klientů poskytnutí souhlasu s překonáním omezení či zákazů uvedených v písm. a) bodě ii) v rozsahu, který je slučitelný s právem dotčené třetí země.

2. V případech, kdy není souhlas uvedený v odst. 1 písm. c) možný, přijmou úvěrové a finanční instituce za účelem řízení rizika vedle svých standardních opatření proti praní peněz a financování terorismu a opatření uvedených v odstavci 1 další opatření. Tato další opatření zahrnují jedno nebo více z dalších opatření stanovených v čl. 8 písm. a) až c) a j).

3. Úvěrové a finanční instituce stanoví rozsah dalších opatření uvedených v odstavci 2 při zohlednění míry rizika a jsou schopny prokázat svému příslušnému orgánu, že rozsah dalších opatření je přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu.

Článek 8

Další opatření

Úvěrové a finanční instituce přijmou následující další opatření podle čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 2 a čl. 7 odst. 2:

a) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky usazené ve třetí zemi omezily charakter a druh finančních produktů a služeb poskytovaných pobočkou nebo většinově vlastněným dceřiným podnikem v třetí zemi na ty, které představují nízké riziko praní peněz a financování terorismu a mají nízký dopad na expozici skupiny vůči riziku;

b) zajistí, aby jiné subjekty stejné skupiny nespoléhaly na opatření hloubkové kontroly klienta uplatňovaná pobočkou nebo většinově vlastněným dceřiným podnikem usazenými ve třetí zemi a místo toho provedly hloubkovou kontrolu každého klienta pobočky nebo většinově vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi, který si přeje, aby mu tyto jiné subjekty stejné skupiny poskytovaly produkty nebo služby, a to i v případě, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 28 směrnice (EU) 2015/849;

c) provedou rozšířené přezkumy, mimo jiné pokud je to přiměřené riziku praní peněz a financování terorismu souvisejícímu s provozem pobočky nebo většinově vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi, i kontroly na místě nebo nezávislé audity, aby se přesvědčily, že dotčená pobočka nebo většinově vlastněný dceřiný podnik účinně určuje, posuzuje a řídí rizika praní peněz a financování terorismu;

d) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, žádaly vrcholné vedení úvěrové nebo finanční instituce o souhlas s navázáním a udržováním obchodních vztahů s vyšším rizikem nebo o souhlas s provedením příležitostné transakce s vyšším rizikem;

e) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, stanovily zdroj a případně místo určení finančních prostředků, jež mají být použity v obchodním vztahu nebo v příležitostné transakci;

f) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, prováděly zesílené průběžné monitorování obchodního vztahu, včetně zesíleného monitorování transakce, dokud pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky nebudou dostatečně přesvědčeny, že chápou riziko praní peněz a financování terorismu související s tímto obchodním vztahem;

g) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, sdílely s úvěrovou nebo finanční institucí podkladové informace o oznamování podezřelých transakcí, jež vedly k poznatku, podezření nebo oprávněným důvodům k podezření, že došlo k pokusu o praní peněz a financování terorismu nebo k jejich spáchání, a to například fakta, transakce, okolnosti a dokumenty, ze kterých podezření vychází, včetně osobních informací v takovém rozsahu, jaký je podle práva dotčené třetí země možný;

h) provedou zesílené průběžné monitorování každého klienta a případně skutečného vlastníka klienta pobočky nebo většinově vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi, o kterém je známo, že je předmětem oznámení o podezřelé transakci ze strany jiných subjektů stejné skupiny;

i) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, měly zavedené účinné systémy a kontroly k určování a oznamování podezřelých transakcí;

j) zajistí, aby jejich pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky, které jsou usazené ve třetí zemi, průběžně aktualizovaly rizikový profil a informace o hloubkové kontrole týkající se klienta pobočky nebo většinově vlastněného dceřiného podniku usazených ve třetí zemi a aby je zabezpečily tak dlouho, jak je to z právního hlediska možné, a v každém případě nejméně po dobu trvání obchodního vztahu.

Článek 9

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od dne 3. září 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 31. ledna 2019.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER